

Nr 310

Av herr **Spångberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om höjning av anslaget till Kungl. Maj:ts hovhållning.

Anslaget till kungahuset — hovet och slottsstaten — upptages i årets statsverksproposition med ett belopp av 4 478 100 kronor, innebärande en ökning av 515 900 kronor från innevarande budgetår. Anslagshöjningen motiveras med ökade kostnader. I nämnda belopp uppgår anslaget till hovhållningen — konungens apanage — till 2 000 000 kronor, innebärande en höjning av 250 000 kronor. Denna höjning motiveras med stegrade kostnader för vid hovet anställd personal. Kungahusets inkomster, även av statsmedel, är emellertid väsentligt högre än som redovisas i statsverkspropositionen. Som exempel härpå kan nämnas Guadeloupe-medlen på 300 000 kronor per år samt affärerna med ordensväsendet som ger hundratusentals kronor årligen. Det finns därför ingen anledning att nu återigen höja anslaget till kungahuset.

Hovhållningen är konungens egen angelägenhet. Han bestämmer själv över antal och vilka som skall anställas för att skänka ett glansfullt skimmer åt de kungliga. Då någon redovisning ej lämnas riksdagen över dessa anställningar, saknas anledning att närmare gå in på denna fråga i detta sammanhang.

Riksdagen har emellertid helt ansvaret för anslagets storlek varav hovhållningen är beroende. En nedsättning av anslaget kan därför medverka till att ge mera tidsenlig prägel på detta område. Så länge riksdagen bara späder på med ökade anslag till kungahuset, hålles hovet kvar på en prålande medelstidsmässig nivå. Detta tillstånd är moget för avveckling sedan länge. Ett förhållande som redan under förra århundradet vid flera riksdagar påtalades av representanter för skilda partier.

Som exempel på våra dagars bedömning på kungahusets löneställning kan anföras ett i en tidskrift nyligen publicerat uttalande av en fackförbundsordförande:

Vi har talat om att inkomstutjämningen är på marsch... I denna upplysningskampanj har vi belyst utvecklingen genom att hänvisa till mängder av exempel bl. a. att de välsituerade i socialgrupp I inte längre har möjlighet till samma komfort i livet som deras företrädare hade... De kungliga bör inte längre ställas utanför denna omfördelningsprocess som pågår i vårt land.

När nu kungahuset begär ökade anslag är det lämpligt att riksdagen ger en vink om önskvärdheten av en övergång till en mera tidsenlig livsstil vid hovet genom att avslå kravet på anslagshöjning. Denna uppfattning kan även motiveras med finansministerns maning vid framläggandet av årets statsverksproposition då han förutsätter »en villighet hos medborgarna att ålägga sig den återhållsamhet som krävs för att vidmakthålla den samhällsekonomiska jämvikten».

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta avslå den i statsverkspropositionen begärda höjningen av anslaget till Kungl. Maj:ts hovhållning.

Stockholm den 25 januari 1958

Aug. Spångberg